

Publicerad 2009-10-26 21:38 av Sofia J

DU

Du stal mitt hjärta.

Skar plågsamt sönder mina drömmar.

Grävde vårdslöst tills du hittade min själ.

Bytte ut all glädje mot sorg.

Du lämnade mig för att aldrig komma tillbaka.

Jag gick till polisen.

-Han stal från mig och skadade mig likt ingen skadat mig förr.

-Var är dina bevis?

-Varje tår jag gråter är ett förlorat minne, varje andetag jag tar talar om för mig att det inte finns något kvar där inne, varje steg jag tar vittnar om att jag inte har något kvar. Hela jag är tom. Kan du inte se det? I mina ögon?

-Vi straffar bara riktiga, kroppsliga skador. *Kärlek finns det ingen lag emot.*

Riktiga skador? Kroppsliga skador läker.

Mina skador kommer aldrig läka, kommer aldrig straffas.

Det är inte konstigt att människor blir utseéndefixerade när det bara är utsidan som räknas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sofia J med Poeter.se id #30919 innehar upphovsrätten